Lietas arhīva Nr. CA-0173-19/7
ECLI:LV:VAT:2019:0514.C71260418.7.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Valmierā 2019.gada 14.maijā

Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesnesis referents D.Lazdiņš, tiesnese Z.Cera un tiesnesis A.Bukavs

izskatīja rakstveida procesā sabiedrības ar ierobežotu atbildību "PLUSS V" vienkāršotas procedūras prasībā pret kooperatīvo sabiedrību "CĒSU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBA" par zaudējumu piedziņu sakarā prasītājas sabiedrības ar ierobežotu atbildību "PLUSS V" apelācijas sūdzību par Vidzemes rajona 2018.gada 11.decembra spriedumu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

2018.gada 20.septembrī prasītāja SIA "PLUSS V" cēlusi Vidzemes rajona tiesā vienkāršotas procedūras prasību pret KS "CĒSU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBA" par zaudējumu piedziņu, kurā lūdz tiesu:

- piedzīt no KS "CĒSU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBA" par labu SIA "PLUSS V" zaudējumus 165,96 EUR;
- noteikt SIA "PLUSS V" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no KS "CĒSU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBA" likumiskos 6% gadā no piedzītās un nesamaksātās zaudējumu summas;
- noteikt, ka piedzenamo naudas summu samaksa un tiesāšanās izdevumu atlīdzināšana veicama AS "Swedbank" kontā Nr.LV39HABA0551022282737.

Prasībā norādīti turpmāk minētie apstākļi.

2015.gada 18.septembrī SIA "PLUSS V" un KS "CĒSU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBA" noslēdza zemes nomas līgumu Nr.2015/09/18 (turpmāk - Līgums), ar kuru atbildētāja par atlīdzību nodeva lietošanā prasītājai neapbūvētā zemesgabala daļu 1159 m^2 platībā, kas atrodas Uzvaras bulvārī 1, Cēsīs, Cēsu novadā un ierakstīts Cēsu pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/A ar kadastra numuru /numurs B/. Līgums ir ierakstīts zemesgrāmatā.

Līguma 3.2.punktā ir noteikts atbildētājas pienākums par zemes gabala lietošanu izrakstītos rēķinus nosūtīt nomniekam uz e-pastu.

Līdz 2018.gada aprīlim (ieskaitot) atbildētāja piestādīja prasītājai rēķinus saskaņā ar Līguma noteikumiem un prasītāja veica nomas maksājumus Līgumā noteiktajā apmērā, maksājot nomas maksu 41,67 EUR apmērā un papildus pievienotās vērtības nodokli 8,75 EUR, kas kopā ir 50,42 EUR mēnesī.

2018.gada maijā atbildētāja vienpusēji pārstāja piestādīt prasītājai rēķinus par zemes gabala nomu un neskatoties uz vairākkārtējiem aicinājumiem tos izrakstīt, rēķini tā arī netika saņemti.

Prasītāja 2018.gada 20.jūlijā un 2018.gada 14.augustā, neskatoties uz nesaņemtajiem rēķiniem un vadoties no līguma noteikumiem, attiecīgi veica maksājumus 151,26 EUR un 50,42 EUR apmērā uz līgumā norādīto atbildētājas kontu kredītiestādē, taču visu šo naudas summu ir atmaksājusi prasītājai atpakaļ.

2018.gada 9.augustā prasītāja nosūtīja atbildētājai vēstuli, kurā tika lūgts pildīt noslēgto nomas līgumu. 2018. gada 20.augustā prasītāja saņēma atbildētājas atbildi, kurā norāda, ka uzskata Līgumu par nesaistošu.

Lai izpildītu savas no Līguma izrietošās saistības un vadoties no normatīvajos aktos noteiktās kārtības, prasītāja 2018.gada 5.septembrī nodeva saistības priekšmetu - nomas maksu 201,68 EUR apmērā zvērinātai notārei Ilutai Saulietei glabājumā ar lūgumu izsniegt to atbildētājai. Par notāra sniegtajiem pakalpojumiem, pieņemot saistības priekšmetu glabājumā prasītāja samaksāja 165,96 EUR.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1651.pantu, 1658.panta pirmo daļu, 1660.panta otro daļu, 1664.panta otro daļu, 1756.pantu, 1759.panta 1.punktu, 1765., 1779.pantu, 1837.panta pirmo daļu, 2128.pantu.

Atbildētāja savā 2018.gada 24.oktobra rakstveida paskaidrojumā tiesai par prasību norādījusi, ka prasību neatzīst pilnīgi, jo KS "CĒSU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBA" iesniegusi Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā prasību pret SIA "PLUSS V" par noslēgtā līguma Nr.2015/09/18 par KS "CĒSU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBA" piederošā zemes gabala 1159 m^2 platībā nomu atzīšanu par spēkā neesošu un ir ierosināta civillieta.

Tāpat atbildētāja lūdz tiesu apturēt tiesvedību civillietā līdz tiks izskatīta civillieta par zemes nomas maksas atzīšanu par spēkā neesošu.

Ar Vidzemes rajona tiesas 2018.gada 11.decembra spriedumu SIA "PLUSS V" vienkāršotas procedūras prasība pret KA "CĒSU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBA" par zaudējumu piedziņu noraidīta pilnībā.

Noraidīts arī KS "CĒSU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBA" lūgums par tiesvedības apturēšanu.

Tiesa pamatojusi savu spriedumu ar turpmāk minētajiem apstākļiem un apsvērumiem.

Kā redzams no zemes nomas līguma noteikumiem un tā grozījumiem (lietas 12. - 13., 15. lapa), tad atbildētāja nav uzņēmusies saistības apmaksāt prasītājai izdevumus par zemes nomas maksas glabāšanu pie Vidzemes apgabaltiesas zvērinātas notāres Ilutas Saulietes atbilstoši Civillikuma 1587.panta noteikumiem, kas nosaka, ka, ja kreditors bez likumīga iemesla atteicas saņemt

parādnieka pienācīgā kārtā piedāvātu izpildījumu, vai, ja tā saņemšana nav iespējama tādēļ, ka kreditoru nevar atrast, vai, ka viņš neierodas noliktā termiņā samaksai noteiktā vietā, vai, ka viņa manta apķīlāta, vai aiz kaut kādiem citiem iemesliem, tad parādu var dzēst nododot saistības priekšmetu notāram glabāt.

Tātad Civillikuma 1837.pantā šāda iespēja ir paredzēta, bet nav noteikta kā obligāta prasība, līdz ar to, pēc tiesas ieskata, izdevumus, kas saistīti ar naudas nodošanu glabāšanā, nevar uzskatīt par zaudējumiem Civillikuma 1779.panta izpratnē, un šo zaudējumu rašanos nevar saistīt ar atbildētāja darbību vai bezdarbību.

Savukārt Civillikuma 2128.pants noteicis, ka abām pusēm jāpiegriež no līguma izrietošām saistībām visa tā rūpība, kādu pēc taisnības var no viņām prasīt, it sevišķi lietas glabāšanas ziņā. Tādēļ viņas atbild viena otrai par katru zaudējumu, kas noticis viņu ļaunprātības vai neuzmanības dēļ, un tikai nejauši zaudējumi nevienam nav jāatlīdzina.

Tā kā prasība noraidīta, tad saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu tiesa no atbildētājas prasītājas labā tiesas izdevumus nav piedzinusi.

Tiesa noraidījusi atbildētājas lūgumu apturēt tiesvedību lietā līdz tiks izskatīta Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā Kooperatīvās sabiedrības "CĒSU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBA" prasība pret SIA "PLUSS V" par zemes nomas līguma atzīšanu par spēkā neesošu.

Kā redzams no lietas materiāliem, tad atbildētāja cēlusi prasību pret SIA "PLUSS V" par zemes nomas līguma Nr.2015/09/18 atzīšanu par spēkā neesošu, kura 2018.gada 15.novembrī ierosināta Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, bet šajā lietā prasītāja pieprasījusi no atbildētājas zaudējumus par nepieņemto nomas maksājumu glabāšanu pie zvērināta notāra, un šāda prasība nav un nevar būt pamatota, līdz ar to nav pamata apturēt tiesvedību konkrētajā civillietā.

Par Vidzemes rajona 2018.gada 11.decembra spriedumu prasītāja SIA "PLUSS V" iesniegusi apelācijas sūdzību, kurā norāda turpmāk minētos apstākļus un iebildumus.

Pretēji spriedumā secinātajām, zaudējumu atlīdzība ir universāli piemērojamais tiesiskās aizsardzības līdzeklis neatkarīgi no tā, vai par to atlīdzību ir vai nav norādīts līgumā. Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Šis pants attiecināms gan uz līgumiskajām, gan ārpuslīgumiskajām attiecībām *(sk. K.Torgāns. Saistību tiesības. Otrais papildinātais izdevums. Rīga, Tiesu nama aģentūra, 2018, 199.lpp.).* Ja līgumā pat vispār nav neviena norādījuma par zaudējumu atlīdzību, līguma pārkāpējs, tāpat kā ārpuslīgumiskās attiecībās, atbild par visiem zaudējumiem *(sk. Autoru kolektīvs prof. K. Torgāna vispārīgā zinātniskajā redakcijā, Latvijas Republikas Civillikuma komentāri: Saistību tiesības. Rīga, Mans īpašums, 1998, 275.lpp.).*

Vadoties no norādītajām tiesību normām un tiesību doktrīnā paustajām atziņām, prasītāja norāda, ka pirmās instances tiesa ir kļūdījusies materiālo tiesību normu interpretācijā, jo līgumisko attiecību ietvaros nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas pienākums primāri izriet no likuma un normatīvie akti neuzliek pienākumu privāttiesisko attiecību subjektiem katra darījuma aktā atspoguļot detalizētu iespējamo zaudējumu uzskaitījumu. Citiem vārdiem, no Civillikuma 1779.panta un 2128.panta izriet atbildētājas pienākums atlīdzināt prasītājai visus zaudējumus, pat tad, ja vārds "zaudējumi" vispār līgumā nav minēts.

Tiesību doktrīnā ir atzīts, ka, lai piedzītu zaudējumus ir nepieciešams konstatēt sekojošos zaudējumu atlīdzināšanas pamatus: 1) tiesību aizskārēja prettiesisko un neattaisnojamo rīcību, kas tikai likuma noteiktos gadījumos izslēdz novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esamību; 3) cēlonisko sakaru starp zaudējumiem un neatļauto darbību *(sk. K.Torgāns. Saistību tiesības. Otrais papildinātais izdevums. Rīga, Tiesu nama aģentūra, 2018, 156.lpp.).*

Zaudējumu atlīdzība primāri pilda kompensācijas funkciju. Zaudējumu atlīdzības pienākumam ir arī preventīva nozīme, tas mudina līgumattiecību dalībniekus pienācīgi izpildīt saistības un visus civiltiesiskos attiecību dalībniekus - neizdarīt ārpuslīgumiskos tiesību aizskārumus (deliktus) *(sk. KTorgāns. Saistību tiesības. Otrais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu nama aģentūra, 2018, 200.lpp.).*

Līguma 3.2.punktā ir noteikts atbildētājas pienākums izrakstīt rēķinu par zemes gabala lietošanu un izrakstītos rēķinus nosūtīt prasītājai.

No lietā esošajiem pierādījumiem nepārprotami izriet, ka atbildētāja savus no Līguma un likuma izrietošos pienākumus nepildīja, respektīvi, pārstājusi piestādīt iepriekš regulāri izrakstītos rēķinus par zemes gabala nomu un atteikusies pieņemt parādnieka no Līguma izrietošo saistību izpildījumu. Minētās ziņas par faktiem nav apstrīdētās nedz atbildētājas paskaidrojumos, nedz Vidzemes rajona tiesas spriedumā. Tieši otrādi, Vidzemes rajona tiesa spriedumā pēc būtības atzīst, ka Atbildētāja nav pienācīgi pildījusi no Līguma izrietošās saistības *(sk. Sprieduma pēdējo rindkopu 4.lpp.).*

Par notāra sniegtajiem pakalpojumiem, pieņemot saistības priekšmetu glabājumā, prasītāja samaksāja 165,96 EUR, kas ir prasītājas tiešie zaudējumi, kuri ir tiešā cēloņsakarībā ar atbildētājas iepriekš aprakstīto prettiesisko rīcību, respektīvi, šādi izdevumi prasītājai nebūtu radušies, ja atbildētāja rīkotos tiesiski, ievērotu Līguma noteikumus un normatīvajos aktos noteiktās prasības.

Civillikuma 1664.panta otrā daļa nosaka, ka kreditoram (atbildētājai) jāatlīdzina parādniekam (prasītājai) visi ar savu nokavējumu (saistības izpildīšanas pieņemšanu prettiesisku novilcinājumu) nodarītie zaudējumi. Minētā norma ir absolūti skaidra un nerada interpretācijas iespējas, tāpēc prasītājai nav skaidrs un no sprieduma nav saprotams, kā pirmās instances tiesa ir nonākusi pie pretējiem, prasītājai nelabvēlīgiem secinājumiem. Iespējams, ka šāds iznākums ir saistīts ar Vidzemes rajona tiesas sākotnēji maldīgi radīto juridisko konstrukciju, kuras pamatā bija no normatīvajiem aktiem neizrietošs pušu pienākums atrunāt darījuma aktā visus zaudējumu veidus un to atlīdzināšanas pienākumu, bet iespējams, ka šādu secinājumu izdarīšanu veicināja pirmās instances tiesas pieļautie procesuālie pārkāpumi, par kuriem apelācijas sūdzībā norādīts turpmāk.

Tiesai, kā tas izriet no Civilprocesa likuma 8. ,97.panta un 193.panta piektās daļas noteikumiem, ir pienākums pamatot spriedumu, sniedzot izvērstu un nepārprotamu juridisko argumentāciju, kurā atspoguļots konkrētā strīda atrisināšanai piemērojamo materiālo tiesību normu izvēles process, sākot ar lietā būtisku faktisko apstākļu noskaidrošanu, kas balstīta uz pierādījumu objektīvu novērtējumu to kopumā, un beidzot ar loģiskā secībā izdarīta gala slēdziena formulēšanu.

Svarīgi, lai nolēmuma motīvu daļā ietvertā informācija, arī argumentu un pretargumentu vērtējums, viena vai otra argumenta noraidīšanas iemesli un izvērtēšanas kritēriji, pēc iespējas pilnīgāk un saprotamāk atspoguļotu tiesneša domu gaitu. Pilnīgs tiesneša domu gaitas izklāsts ikvienam nodrošina iespēju saskatīt lēmuma iemeslus un novērtēt risinājuma objektivitāti un pareizību *(sk. I.Gaidele. Nolēmumu argumentācija: teorija un prakse. Likums un tiesības, 2002, 4.sēj., Nr.36, 241.lpp.; Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2018.gada 28.septembra sprieduma lieta Nr.SKC-207/2018 ll.punktu).*

Vidzemes rajona tiesa sprieduma motīvu daļā sākotnēji norāda, ka "izdevumus, kas saistīti ar naudas nodošanu glabāšanā, nevar uzskatīt par zaudējumiem", tālāk tajā pašā teikumā norādot, ka "šo zaudējumu rašanos nevar saistīt ar atbildētājas darbību vai

bezdarbību". Prasītāja vērš apelācija instances tiesas uzmanību, ka šie argumenti ir pretrunīgi un savstarpēji izslēdzoši, jo sākotnēji tiesa norāda, ka zaudējumi Civillikuma izpratnē prasītājai vispār nav nodarīti, taču tālāk atzīst, ka zaudējumi tomēr ir nodarīti, taču tie nav saistāmi ar atbildētājas darbību vai bezdarbību. Ņemot vērā, ka spriedumā pēc būtības iztrūkst jebkāda cita tiesas argumentācija, prasītāja uzskata, ka Vidzemes rajona tiesa ir pārkāpusi Civilprocesa likuma 193.panta piektās daļas prasības.

No lietā esošajiem materiāliem izriet, ka saīsināto nolēmumu tiesa sastādīja 2018.gada 11.decembrī. Tātad pilnu spriedumu Vidzemes rajona tiesai saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25}panta 2.^{1}daļu bija pienākums sastādīt ne vēlāk, ka līdz 2019.gada 10.janvārim, taču tas tika sastādīts tikai 2019.gada 21.janvārī, tas ir 11 dienas pēc likumā noteiktā termiņā, kas netieši liecina par pirmās instances tiesas paviršu attieksmi pret izskatāmo lietu, kas kopsakarā ar pretrunīgu tiesas argumentāciju ir uzskatāms par būtisko procesuālo pārkāpumu, kas varēja novest pie lietas nepareizas izspriešanas.

Līguma 8.6.punkts nosaka, ka Līguma puses ir savstarpēji atbildīgas par citai pusei radītājiem zaudējumiem. Vienīgo izņēmumu no zaudējuma atlīdzināšanas pienākuma paredz Līguma 8.5.punkts, saskaņā ar kuru no zaudējuma atlīdzināšanas pienākuma ir atbrīvojama puse, kura savas saistības nav izpildījusi nepārvaramas varas apstākļu ietekmē. Lietā nav strīda, ka nepārvaramas varas apstākļi nav iestājušies.

Civilprocesa likuma 97.panta pirmā daļa nosaka, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.pantu taisot spriedumu, tiesa vadās pēc materiālo un procesuālo tiesību normām, to pamatojot uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.

Civillikuma 1587.pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus. Šīs privāttiesību fundamentālais pamatprincips *(pacta sunt servanda)* izskatāmas lietas ietvaros ir piemērojams, lai aizstāvētu saistības izpildījuša kontrahenta tiesības, nevis attaisnotu tiesību pārkāpumu, kā to savā spriedumā darījusi pirmās instances tiesa. Rezumējot visu apelācijas sūdzībā minēto, prasītāja norāda, ka Vidzemes rajona tiesa, taisot nolēmumu izskatāmas lietas ietvaros, ir nepareizi interpretējusi materiālās tiesību normas, paviršī novērtējusi lietā esošos pierādījumus un pieļāvusi būtiskus procesuālos pārkāpumus, kas kopsakarā ir novedis pie nepareiziem secinājumiem un prettiesiska, prasītājai nelabvēlīga sprieduma. Atbildētājas pienākums atlīdzināt prasītājai nodarītos zaudējumus izriet no likuma un to apstiprina pušu starpā noslēgtā Līguma noteikumi. Konkrētajos faktiskajos un tiesiskajos apstākļos ir konstatējami visi 3 (trīs) zaudējumu atlīdzināšanas priekšnoteikumi, respektīvi, Atbildētājas prettiesiskā rīcība (nedodot prasītājai norēķinu par sniegtajiem pakalpojumiem un atsakoties pieņemt saistības izpildījumu), zaudējumu esamība (prasītājas izdevumi par notāra pakalpojumiem) un cēloņsakarība starp zaudējumiem un neatļauto darbību (Prasītāja rīkojusies normatīvajos aktos noteikto robežu ietvaros, lai novērstu atbildētājas prettiesisku rīcību un izpildītu savas no Līguma izrietošās saistības).

Vadoties no minētā, Civillikuma 1587., 1651.panta, 1658.panta pirmās daļas, 1660.panta otrās daļas, 1664.panta otrās daļas, 1756.panta, 1759.panta l.punkta, 1765., 1779.panta, 1837.panta pirmās daļas, 2128.panta un 2171.panta l.punkta, Pievienotās vērtības nodokļa likuma 127.panta pirmās daļas, 92.panta pirmās daļas l.punkta un 97.panta pirmās daļas, Civilprocesa likuma 97.panta, 190.panta, 193.panta piektās daļas un 440.^{2}panta prasītāja lūdz apelācijas instances tiesu:

- piedzīt no KS "CĒSU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBA" par labu SIA "PLUSS V" zaudējumus 165,96 EUR apmērā;
- noteikt SIA "PLUSS V" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no KS "CĒSU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBA" 6% gadā no piedzītās un nesamaksātās zaudējumu summas;
- noteikt, ka par labu SIA "PLUSS V" piedzenamo naudas summu samaksa un tiesāšanas izdevumu atlīdzināšana veicama AS "Swedbank" kontā Nr.

Apelācijas sūdzības vienkāršotās procedūras lietās tiesa izskata rakstveida procesā (Civilprocesa likuma 440.^{11} panta pirmā daļa).

Motīvu daļa

Tiesas kolēģija, izvērtējot prasītājas SIA "PLUSS V" apelācijas sūdzībā minētos apstākļus un iebildumus, pārbaudot visus lietas materiālus, atzīst, ka SIA "PLUSS V" prasība ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un Civilprocesa likuma 430.panta trešo daļu, apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar prasītājas apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā un nepārbauda faktus, kas konstatēti pirmās instances tiesā, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Ar Vidzemes rajona tiesas 2018.gada 11.decembra spriedumu konstatēti turpmāk minētie fakti, kuri nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

2015.gada 18.septembrī starp SIA "PLUSS V" un KS "CĒSU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBA" noslēgts Līgums Nr.2015/09/18, ar kuru atbildētāja par atlīdzību nodeva lietošanā prasītājai neapbūvētā zemesgabala daļu 1159 m^{2} platībā, kas atrodas Uzvaras bulvārī 1, Cēsīs, Cēsu novadā un ierakstīts Cēsu pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/A ar kadastra numuru /numurs B/. Līgums ir ierakstīts zemesgrāmatā (lietas 12.,13.lapa).

Līguma 3.2.punktā ir noteikts atbildētājas pienākums par zemes gabala lietošanu izrakstītos rēķinus nosūtīt nomniekam uz e-pastu.

Savukārt Līguma 3.4.punkts uzliek Nomniekam (prasītājai) pienākumu savlaicīgi veikt nomas maksājumus arī gadījumā, ja Nomnieks nav saņēmis Iznomātāja nosūtīto rēķinu.

Līdz 2018.gada aprīlim (ieskaitot) atbildētāja piestādīja prasītājai rēķinus saskaņā ar Līguma noteikumiem un prasītāja veica nomas maksājumus Līgumā noteiktajā 41,67 EUR apmērā mēnesī, papildus maksājot pievienotās vērtības nodokli 8,75 EUR, kopā EUR.

2018.gada maijā atbildētāja pārstāja piestādīt prasītājai rēķinus par zemes gabala nomu.

Prasītāja, neskatoties uz nesaņemtajiem rēķiniem un vadoties no Līguma noteikumiem, 2018.gada 20.jūlijā un 2018.gada 14.augustā veica maksājumus 151,26 EUR un 50,42 EUR apmērā uz Līgumā norādīto atbildētājas kontu kredītiestādē, taču visu šo naudas summu atbildētāja ir atmaksājusi prasītājai atpakaļ.

2018.gada 9.augustā prasītāja nosūtīja atbildētājai vēstuli, kurā lūdz pildīt noslēgto Līgumu (lietas 22., 23.lapa).

2018. gada 20.augustā prasītāja saņēma atbildētājas atbildi, kurā norāda, ka uzskata Līgumu tai par nesaistošu, jo 2015.gada 18.septembra to ir parakstījusi persona, kurai uz Līguma noslēgšanas brīdi nebija tiesības to darīt sabiedrības vārdā (lietas 28.lapa).

Lai izpildītu ar Līgumu uzņemtās saistības, 2018.gada 5.septembrī prasītāja nodeva saistības priekšmetu - nomas maksu 201,68 EUR apmērā zvērinātai notārei Ilutai Saulietei glabājumā ar lūgumu izsniegt to atbildētājai. Par notāra sniegtajiem pakalpojumiem, pieņemot saistības priekšmetu glabājumā, prasītāja samaksāja 165,96 EUR (lietas 29.lapa).

2018.gada 8.oktobrī atbildētāja KS "CĒSU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBA" ir cēlusi Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā prasību pret SIA "PLUSS V" par zemes nomas līguma Nr.2015/09/18 atzīšanu par spēkā neesošu. Ar tiesneses 2018.gada 5.novembra lēmumu prasības pieteikums ir pieņemts un ierosināta civillieta (informācija no Tiesu informatīvās sistēmas).

Tiesas kolēģija, izvērtējot prasītājas SIA "PLUSS V" apelācijas sūdzībā minētos apstākļus, atzīst tos par pamatotiem turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

Tiesas kolēģija secina, ka pirmās instances tiesa nav izvērtējusi visus lietā iesniegtos pierādījumus atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta pirmās daļas nosacījumiem un lietas faktiskajiem apstākļiem, kā rezultātā ir nonākusi pie nepareiziem secinājumiem un nepamatoti noraidījusi prasību.

Atbildētāja no Līguma noslēgšanas dienas - 2015.gada 18.septembra līdz pat 2018.gada aprīlim ieskaitot, bez ierunām pieņēma no prasītājas ikmēneša zemes nomas maksājumus, kas liecina par to, ka atbildētāja ir akcentējusi Līguma nosacījumus.

Tiesas kolēģija nav ieguvusi pierādījumus, kas norādītu, ka atbildētājai bija tiesisks pamats pārtraukt pieņemt no prasītājas zemes nomas maksu no 2018.gada maija mēneša.

Atbildētājas norādītais apstāklis, ka Līgumu sabiedrības vārdā noslēgusi persona, kuru sabiedrība nebija pilnvarojusi slēgt šādu līgumu sabiedrības vārdā, pēc tiesas kolēģijas ieskata, nedod tiesisku pamatu atbildētājai vienpusēji pārtraukt pildīt Līguma nosacījumus. Vai attiecīgā persona ir pārkāpusi savas pilnvaras robežas, tiks izlemts, skatot lietu pēc būtības Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā (lieta nolikta izskatīšanā 2019.gada 4.novembrī).

Lai turpinātu pildīt savas ar Līgumu uzņemtās saistības, tostarp zemes nomas maksājumu savlaicīgu samaksu, (jo arī gadījumā, kad rēķini no atbildētājas nav saņemti, prasītājai bija pienākums maksāt zemes nomas maksu Līgumā noteiktajā termiņā un apmēros - Līguma 3.4.punkts), prasītāja, pēc tiesas kolēģijas ieskata, pamatoti izmantoja savas ar likumu noteiktās tiesības un 2018.gada 5.septembrī vērsās pie zvērināta notāra, kā to paredz Civillikuma 1837.panta pirmā daļa, nododot saistības priekšmetu - nomas maksu kopsummā 201,68 EUR zvērinātai notārei Ilutai Saulietei glabājumā, lūdzot to izsniegt atbildētājai. Līgums arī uz šo brīdi bija spēkā un pusēm bija pienākums pildīt no Līguma izejošās saistības.

Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Šis pants attiecināms gan uz līgumiskajām, gan ārpuslīgumiskajām attiecībām *(sk. K.Torgāns. Saistību tiesības. Otrais papildinātais izdevums. Rīga, Tiesu nama aģentūra, 2018, 199.lpp.)*. Ja līgumā pat vispār nav neviena norādījuma par zaudējumu atlīdzību, līguma pārkāpējs, tāpat kā ārpuslīgumiskās attiecībās, atbild par visiem zaudējumiem *(sk. Autoru kolektīvs prof. K. Torgāna vispārīgā zinātniskajā redakcijā, Latvijas Republikas Civillikuma komentāri: Saistību tiesības. Rīga, Mans īpašums, 1998, 275.lpp.)*.

Tiesas kolēģija piekrīt prasītājas viedoklim, ka līgumisko attiecību ietvaros nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas pienākums primāri izriet no likuma un normatīvie akti neuzliek pienākumu privāttiesisko attiecību subjektiem katra darījuma aktā atspoguļot detalizētu iespējamo zaudējumu uzskaitījumu.

Tiesību doktrīnā ir atzīts, ka, lai piedzītu zaudējumus ir nepieciešams konstatēt sekojošos zaudējumu atlīdzināšanas pamatus: 1) tiesību aizskārēja prettiesisko un neattaisnojamo rīcību, kas tikai likuma noteiktos gadījumos izslēdz novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esamību; 3) cēlonisko sakaru starp zaudējumiem un neatļauto darbību *(sk. K.Torgāns. Saistību tiesības. Otrais papildinātais izdevums. Rīga, Tiesu nama aģentūra, 2018, 156.lpp.)*.

Zaudējumu atlīdzības pienākumam ir arī preventīva nozīme, tas mudina līgumattiecību dalībniekus pienācīgi izpildīt saistības un visus civiltiesiskos attiecību dalībniekus - neizdarīt ārpuslīgumiskos tiesību aizskārumus (deliktus) *(sk. KTorgāns. Saistību tiesības. Otrais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu nama aģentūra, 2018, 200.lpp.)*.

No lietas materiāliem pievienotā Līguma 8.5.un 8.6.punkts paredz atbildētājas pienākumu atlīdzināt prasītājai visus nodarītos zaudējumus, kas rodas no Līguma saistību neizpildes.

Tiesas kolēģija secina, ka šajā gadījumā ir konstatējami visi nepieciešamie zaudējumu atlīdzināšanas priekšnosacījumi - atbildētājas prettiesiskā rīcība (bez tiesiska pamatojuma, faktiski prettiesiski, atteikusies pieņemt no prasītājas saistības izpildījumu- nomas maksu), zaudējumu esamība (prasītājas izdevumi par notāra pakalpojumiem) un cēloņsakarība starp zaudējumiem un neatļauto darbību (prasītāja rīkojusies normatīvajos aktos noteikto robežu ietvaros, lai novērstu atbildētājas prettiesisku rīcību un izpildītu savas no Līguma izrietošās saistības).

Šajā gadījumā tiesas kolēģija secina, ka atbildētāja cenšas prettiesiski novilcināt saistību izpildi. Civillikuma 1664.panta otrā daļa norāda uz to, ka kreditoram (atbildētājai) jāatlīdzina parādniekam (prasītājai) visi ar savu nokavējumu (saistības izpildīšanas pieņemšanu prettiesisku novilcinājumu) nodarītie zaudējumi.

Tiesas kolēģija uzskata, ka par notāra sniegtajiem pakalpojumiem prasītājas samaksātie 165,96 EUR (lietas 30.lapa) uzskatāmi par prasītājas zaudējumiem un SIA "PLUSS V" prasība ir pamatota un apmierināma pilnīgi.

No KS "CĒSU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBA" par labu SIA "PLUSS V" piedzenami zaudējumi 165,96 EUR.

Tiesas kolēģija uzskata, ka nav nozīmes lietas izspriešanā prasītājas norādītajam tiesas procesuālajam pārkāpumam, konkrēti, tiesa sastādījusi pilnu spriedumu 11 dienas pēc likumā noteiktā termiņa (Civilprocesa likuma 250^{25}).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Prasītāja samaksājusi valsts nodevu 70 EUR par prasības pieteikumu, 70 EUR par apelācijas sūdzību, 3,30 par ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem (maksājumu apliecinoši dokumenti lietas 10., 11. un 80.lapa), kas saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu prasītājas labā piespriežami no KS "CĒSU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBA".

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa Civilprocesa likuma 440^{7}.-440^{12}.pantu Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

sabiedrības ar ierobežotu atbildību "PLUSS V" prasību apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no kooperatīvās sabiedrības "CĒSU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBA", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, par labu SIA "PLUSS V", reģistrācijas numurs /reģistrācijas Nr./, zaudējumus 165,96 EUR, tiesas izdevumus 143,30 EUR, kopā 309,26 EUR (trīs simti deviņi eiro un 26 centi).

Noteikt sabiedrības ar ierobežotu atbildību "PLUSS V" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no kooperatīvās sabiedrības "CĒSU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBA" 6% (seši procenti) gadā no piedzītās, bet nesamaksātās pamatparāda summas.

Noteikt, ka par labu SIA "PLUSS V" piedzītās naudas summas samaksa veicama AS "Swedbank" kontā Nr./konta Nr./.

Noteikt kooperatīvai sabiedrībai "CĒSU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBA" termiņu labprātīgai sprieduma izpildei 10 dienas pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Spriedums stājas spēkā ar tā sastādīšanas dienu - 2019.gada 14.maiju, ir galīgs un nav pārsūdzams.

Tiesnesis referents D.Lazdiņš

Tiesnese Z.Cera

Tiesnesis A.Bukavs